

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/71/2015
Identifikačné číslo spisu:	7914010545
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7914010545.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 22. októbra 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného K. J. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. januára 2015 sp. zn. 6 To 122/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. J. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený K. J. bol rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 20. novembra 2014, sp. zn. 7 T 119/2014, uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. (malo byť uvedené, že s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.), na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za to mu bol uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., pri existencii príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. mu bola nariadená protialkoholická a psychiatrická liečba ambulantnou formou.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. januára 2015, sp. zn. 6 To 122/2014, odvolanie obvineného K. J. podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Dňa 10. augusta 2015 podal obvinený K. J. prostredníctvom svojho obhajcu na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde tento namieta uvedené rozhodnutia, a to z dôvodov

uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., uviedol obvinený v prvom rade tú skutočnosť, že súdmi zistený skutok nevykazuje všetky obligatórne znaky na naplnenie skutkovej podstaty, nakoľko nebola naplnená objektívna ani subjektívna stránka predmetného činu, nešlo o žiaden trestný čin.

Nesprávne právne posúdenie zisteného skutku je pritom dané podľa jeho názoru v tom, že v celom trestnom konaní nebolo preukázané, že sa skutku dopustil, súdy vychádzali iba z dôkazov, ktoré svedčili v jeho neprospech. Zároveň hodnotil výpovede svedkov a poškodenej.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby znovu konal a rozhodol.

Dňa 8. septembra 2015 bolo na príslušný prvostupňový súd doručené i písomné vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Trebišov k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje a navrhuje preto podané dovolanie podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodená sa vyjadrila tak, že súdy správne zistili spáchanie skutku obvineným, ona vypovedala tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní len pravdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g <. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa ods. 1 písm. i/ a podľa ods. 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nesprávne vyhodnotili výpovede jednotlivých svedkov, ktoré nezodpovedali predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania odvolacieho súdu, akým spôsobom sa

súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z dovolacieho konania vylúčené.

Tak zo znenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Čo sa týka v danom prípade uplatneného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu opodstatnenosť námietok obvineného, pretože ako už aj bolo skôr spomenuté, skutkový stav tak ako bol zo strany súdov nižších stupňov zistený je pre dovolací súd záväzný a pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, tak toto je i podľa jeho názoru správne, keďže posudzované skutky napĺňali všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák.

Opätovne sa pritom v tejto súvislosti javí ako žiaduce poukázať na to, že to, aké dôkazy súdy vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, je otázka skutkových zistení, ktorú dovolací súd v predmetnom konaní už nemá oprávnenie preskúmať a to aj vo vzťahu k tomu, či sa obvinený vyhrážal poškodenej takým spôsobom, že vzbudil dôvodnú obavu o jej život, ako je to konštatované v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Čo sa týka potom podaného dovolania, tak z jeho obsahu je zrejmé, že tam uvedené námietky obvineného smerujú aj ohľadom vzťahu k nesprávnemu zisteniu subjektívnej stránky trestného činu, ktorá podľa jeho názoru v danom konaní nebola preukázaná, a teda smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam a záverom vo veci konajúcich súdov, ktorých revízia už v dovolacom konaní nie je možná.

V súvislosti s vyššie uvedeným je pritom potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 Tdo 5/2010, uverejneného pod R 40/2010, v zmysle ktorého motív páchatela a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatela, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.